

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobkyně: **O. M.**, narozená dne X.
státní příslušnost Moldavská republika
bytem X.
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Novotným
sídlem Archangelská 1, 100 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2022, č. j. OAM-999/ZA-ZA10-K01-2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou došlou Městskému soudu v Praze domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“), kterým bylo rozhodnuto tak, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), se žalobkyni neuděluje.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

II. Žalobní body

2. Žalobkyně v žalobě shrnula svůj azylový příběh, uvedla, že nikdy nebyla nijak politicky aktivní a nebyla ani členkou žádné strany, naposledy žila v obci R. Poprvé do ČR přijela autobusem v listopadu roku 2020, byla tady tehdy skoro tři měsíce a měla české pracovní vízum. Poté se vrátila domů. Naposledy z vlasti vycestovala dne 15. 10. 2021 autobusem a jela přes území Rumunska, Maďarska a Slovenska do ČR, na území republiky vstoupila dne 16. 10. 2021, cestovala bezvívově. Ve státech EU pobývala již dříve, v období května až srpna roku 2020 byla tři měsíce pracovně v Polsku a v roce 2019 krátkodobě pobývala v Bulharsku, šlo o turistický pobyt. Víza ani povolení k pobytu v jiných státech jí udělena nebyla. Je zcela zdravá a nemá žádná omezení. K důvodům své žádosti o mezinárodní ochranu sdělila, že se obává o sebe a o svoji rodinu, začala dostávat výhrůžky, zastává totiž myšlenku svobodného Moldavska, chce, aby Podněstří bylo součástí Moldavska. Žalobkyně dále uvádí, že se bojí návratu do své domovské vlasti, jelikož tam v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a není zde bezpečno pro civilní obyvatelstvo, když se jedná o nedemokratickou zemi, a to i s ohledem na poslední politický vývoj.
3. Žalobkyně je přesvědčena, že správní orgán nepostupoval při vydání napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem, neboť měl vést meritorní řízení a v jeho rámci posoudit žalobkyni prezentované důvody podané žádosti o mezinárodní ochranu, a to s ohledem na skutečnost, že vyšly najevo nové, zásadní skutečnosti, které nebyly předmětem zkoumání v předchozím pravomocně ukončeném řízení a které v kombinaci s již dříve známými okolnostmi odůvodňovaly udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně udělení doplňkové ochrany žalobkyni podle § 14a zákona o azylu.
4. Žalobkyně je přesvědčena, že pokud by správní orgán zjistil řádně stav věci a opatřil si dostatečné podklady pro své rozhodnutí potvrzující tvrzení žalobkyně uvedená v podané žádosti, pak by správní orgán musel rozhodnout o udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně udělení doplňkové ochrany žalobkyni podle § 14a zákona o azylu, neboť žalobkyni prezentované skutečnosti důvodně svědčí o tom, že v případě návratu do vlasti bude reálně ohrožena na životě, neboť lze mít za prokázané, že v její domovské vlasti v Moldavské republice v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a není zde bezpečno pro civilní obyvatelstvo, když se jedná o nedemokratickou zemi. Žalobkyně upozorňuje na fakt, že v Moldavské republice panuje špatná bezpečnostní situace pro civilní obyvatelstvo a dochází k závažnému porušování lidských práv. Za současných okolností proto nelze Moldavskou republiku označit za bezpečnou zemi původu.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně je obava z návratu do Podněstří, kde byla z důvodu svých politických aktivit dvakrát zadržena policií a bylo jí vyhrožováno, a nechota využít ochranu země své státní příslušnosti,

jelikož se domnívá, že by jí Moldavsko ochranu neposkytlo. Žalovaný uvádí, že po provedených pohovorech s žalobkyní shledal její tvrzení nevěrohodnými, v napadeném rozhodnutí své rozhodnutí dostatečně zdůvodnil a opřel svá tvrzení o značné množství relevantních zpráv o zemi původu žalobkyně z nezávislých zdrojů.

6. V případě žalobkyně na základě jejích výpovědí však neshledal důvody podřaditelné pod zákonná ustanovení zákona o azylu. Žalovaný je v tomto ohledu také nucen poukázat na zřejmou účelovost jednání žalobkyně. Žalovaný uvádí, že azyl jako právní institut není (a nikdy nebyl) universálním nástrojem pro poskytnutí ochrany před bezprávím, třeba i surovým, hrubým, těžce postihujícím jednotlivce nebo i celé skupiny obyvatel. Důvody pro poskytnutí azylu jsou zákonem přesně vymezeny, jsou poměrně úzké a nepokrývají celou škálu porušení lidských práv tak, jak jsou v různých listinách a chartách tato práva uznávána.
7. K námitkám žalobkyně žalovaný uvádí, že povinnost daná správnímu orgánu zjistit skutečný stav věci dle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, má správní orgán pouze v rozsahu důvodů, které žadatel v průběhu správního řízení uvedl (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2004, č. j. 5 Azs 222/2004).
8. Správní orgán musí umožnit žadateli o mezinárodní ochranu sdělit v řízení všechny okolnosti, které považuje pro udělení mezinárodní ochrany za významné, avšak není jeho úkolem předestírat důvody, pro které je mezinárodní ochrana obvykle poskytována. Jako podklad k rozhodnutí využil správní orgán kromě samotné žádosti a protokolu o pohovoru též širokou škálu informací o zemi původu, o politické a bezpečnostní situaci v zemi a stavu dodržování lidských práv v Moldavsku. Veškeré tyto informace jsou součástí spisového materiálu a v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu byla dne 12. 1. 2022 žalobkyni dána možnost se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí s uvedenými informacemi seznámit, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Dne 10. 1. 2022 bylo žalovanému doručeno vyjádření k seznámení s podklady rozhodnutí, ve kterém žalobkyně prostřednictvím svého zmocněnce uvádí, že v Moldavsku panuje katastrofální ekonomická situace, množí se zde případy vražd a pro civilní obyvatelstvo není v zemi bezpečno. V tomto podání žalobkyně zdůraznila, že špatná situace v Moldavské republice, která byla důvodem podání žádosti o mezinárodní ochranu, je v současné době i nadále překážkou, která jí v návratu do vlasti brání. V případě Moldavska se jedná o nedemokratický stát, kde se v dohledné době nedá očekávat změna situace k lepšímu, jmenovaná má v případě návratu do vlasti obavu o svůj život a o zdraví a domnívá se, že v případě návratu do Moldavska jí s ohledem na tamější situaci hrozí nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, případně vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu vystavení civilního obyvatelstva perzekucím a násilnostem.
9. Po posouzení tvrzení uvedených žalobkyní žalovaný dospěl k závěru, že tato v průběhu správního řízení neuvedla žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjela ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byla azylově relevantním způsobem pronásledována. Žalovaný se v této souvislosti zabýval především tvrzením žalobkyně, že ve vlasti se zúčastnila dvou akcí na náměstí ve městě D. (D.) v Podněstří, kde žila, na podporu připojení se tohoto separatistického území k

Moldavské republice, kdy byla v obou případech zadržena a bylo jí vyhrožováno odesláním do oblasti bojů v Donbasu na Ukrajině. Žalovaný po obstarání aktuálních informací o zemi původu shrnul, že na základě dostupných zdrojů má za prokázané, že výpověď žalobkyně se nezakládá na skutečném stavu věci, resp. že události jí tvrzené se vůbec nestaly. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyně ve své vlasti neuplatňovala svá politická práva a svobody, a nemohla tedy být z tohoto důvodu ani pronásledována. Žalovaný tak na základě provedeného správního řízení shledal, že žalobkyně nesplňuje zákonné podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. a), b) zákona o azylu a azyl neudělil.

10. K námitce žalobkyně, že žalovaný nedostatečně zhodnotil možnost udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, žalovaný uvádí, že žalobkyně v průběhu řízení neuvedla žádnou ze skutečností, kterou by bylo možné podřadit vážné újmě ve smyslu § 14a zákona o azylu. Vzhledem k uvedenému žalovaný logicky nedospěl k závěru, že by žalobkyni v zemi původu vážná újma hrozila. Dle názoru žalovaného je napadené rozhodnutí ve vztahu k ust. § 14a zákona o azylu náležitě a podrobně odůvodněno a dostatečně z něj vyplývá, z jakých důvodů nebyla žalobkyni doplňková ochrana udělena. Žalovaný na základě skutečností sdělených žalobkyní a posouzení informací o zemi původu neshledal, že by její vycestování do vlasti bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky. Dle názoru žalovaného žalobkyně pouze domýšlí krajní scénáře v případě jejího návratu do země původu a snaží se žalovanému i soudu podsunout své domněnky jako skutečnost, aniž by měly jakoukoli reálnou spojitost s jejím azylovým příběhem. Žalovaný trvá na svém přesvědčení, že azylový příběh žalobkyně považuje za nevěrohodný. Žalobkyní předestřené skutečnosti v průběhu správního řízení žalovaný neshledal azylově relevantní tak, jak to vyžaduje dikce zákona o azylu.

IV. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“). Žalobu neshledal důvodnou.
12. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu *„[d]oplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště“.*
13. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu *„[z]a vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního*

ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky“.

14. Soud předně konstatuje, že žaloba je na samé hranici srozumitelnosti, když je v ní namítáno, že Moldavsko nelze považovat za bezpečnou zemi původu, žalovaný však nepostupoval podle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Žalobkyně dále namítá, že se objevily nové skutečnosti a že její žádost měla být posouzena meritorně, ze správního spisu je však zřejmé, že jde o první projednávanou žádost žalobkyně o uložení mezinárodní ochrany, žádost žalobkyně byla hodnocena „meritorně“, tedy byly posuzovány všechny formy mezinárodní ochrany podle § 12, § 13, § 14. § 14a a § 14b zákona o azylu.
15. Žalobkyně dále zcela obecně namítá, že pokud by správní orgán zjistil řádně stav věci a opatřil si dostatečné podklady pro své rozhodnutí, jež potvrzují tvrzení žalobkyně uvedená v podané žádosti, pak by správní orgán musel rozhodnout o udělení azylu, případně udělení doplňkové ochrany.
16. Žalobkyně nekonkretizuje, která její tvrzení žalovaný nesprávně vyhodnotil, která zjištění správního orgánu považuje za neúplná či nesprávná, či v jakém směru shromážděné podklady považuje za nedostatečné, žádné návrhy na doplnění dokazování v tomto směru neučinila ani v řízení před správním orgánem ani v žalobě.
17. Pokud tedy jde o námitky žalobkyně o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a neopatření si dostatku podkladů pro rozhodnutí, soud k těmto velmi obecným námitkám uvádí, že žalovaný v dostatečném rozsahu zjistil skutkový stav, opatřil si dostatek podkladů pro rozhodnutí a přihlížel ke všem skutečnostem. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, na základě jakých skutečností a úvah dospěl žalovaný k závěru, že v případě žalobkyně nebyly naplněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany v některé z jejích forem, žalovaný tento svůj závěr dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil. Vzhledem k tomu, že žalobkyně nekonkretizovala, která konkrétní skutková zjištění měla být ze strany žalovaného opomenuta či nebyla ze strany žalovaného vzata v potaz, ani které konkrétní podklady pro rozhodnutí žalovaný neopatřil, soud se těmito námitkami nemohl blíže zabývat a shledal je nedůvodnými.
18. Žalobkyně v žalobě zdůrazňuje pouze obecně špatnou situaci v zemi původu. Žalobkyně namítá, že jí prezentované skutečnosti důvodně svědčí o tom, že v případě návratu do vlasti bude žalobkyně reálně ohrožena na svém životě, neboť lze mít za prokázané, že v její domovské vlasti v Moldavské republice v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a není zde bezpečno pro civilní obyvatelstvo, jedná se o nedemokratickou zemi, dochází k závažnému porušování lidských práv.
19. Lze tak shrnout, že žalobkyně nesporeovala posouzení svého azylového příběhu žalovaným, má však za to, že z důvodu špatné ekonomické a bezpečnostní situace v zemi původu by byl při návratu žalobkyně do vlasti ohrožen její život.
20. Ani tuto námitku soud neshledal důvodnou.
21. Žalobkyně pochází z města R. (toto město se nachází v Podněstří). Žalovaný si k situaci v zemi původu žalobkyně obstaral tyto podklady: Informace oddělení zahraničních a evropských záležitostí Odboru azylové a migrační politiky (OAMP) Ministerstva

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

vnitřa ČR – Moldavsko, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských práv a svobod ze dne 6. 4. 2021, Informace oddělení zahraničních a evropských záležitostí Odboru azylové a migrační politiky (OAMP) Ministerstva vnitřa ČR – Moldavsko, Bezpečnostní a politická situace v samozvaném Podněstří ze dne 29. 11. 2019, Informace oddělení zahraničních a evropských záležitostí Odboru azylové a migrační politiky (OAMP) Ministerstva vnitřa ČR – Moldavsko, Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu ze dne 28. 7. 2021.

22. Soud pak zdůrazňuje, že obecně horší ekonomická či bezpečnostní situace není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Žalobkyně sice v žalobě namítá, že jí měl být z tohoto důvodu udělen azyl podle § 12 písm. b) zákona o azylu, zároveň však netvrdí odůvodněný strach z pronásledování z azylově relevantního důvodu. Jak již soud uvedl výše, žalobkyně nezpochybnila v žalobě hodnocení azylového příběhu žalovaným, soud tedy toliko shrnuje, že žalovaný se zabýval tvrzením žalobkyně, že ve vlasti se zúčastnila dvou akcí na náměstí ve městě D. (D.) v Podněstří, kde žila, na podporu připojení se tohoto separatistického území k Moldavské republice, kdy měla být v obou případech zadržena a bylo jí vyhrožováno odesláním do oblasti bojů v Donbasu na Ukrajině. Žalovaný konstatoval, že mezinárodně neuznaná Podněsterská moldavská republika, též Podněstří, byla vyhlášena již v roce 1990 a od Moldavska se de facto odtrhla po krátkém vojenském konfliktu v roce 1992, když separatisty aktivně podpořili ruští vojáci. Podněstří je nadále integrální součástí Moldavské republiky ovšem bez možnosti výkonu moldavské státní moci na jejím území. Místní podněsterské úřady vytvořily paralelní administrativní i politické struktury a území bylo politicky, ekonomicky a vojensky podporované Ruskou federací. Dle zpráv je země obecně hodnocena jako nesvobodná a objevují se zprávy o některých lidskoprávních problémech, včetně toho, že se bezpečnostní složky podílejí na mučení, kdy neexistují nezávislé mechanismy pro vyšetřování takových případů. Svobodu pohybu omezuje řada kontrolních stanovišť a některá administrativní omezení, např. nemožnost užívat podněsterskou dopravní značku mimo území Podněstří, nicméně místní obyvatelstvo cestuje relativně svobodně. Žalovaný dále podrobně rozvedl, proč žalobkyni neuvěřil její azylový příběh, tedy že se ve dnech 2. a 9. září 2021 účastnila protestních shromáždění za připojení se k Moldavské republice. Toto hodnocení nebylo v žalobě zpochybňováno.
23. Žalobkyně dále namítala, že jí z důvodu obecné situace v Moldavsku měla být udělena doplňková ochrana. Obecně horší ekonomická situace Moldavska, ani případná horší úroveň bezpečnosti či nižší úroveň demokratického zřízení státu nenaplňují důvodné obavy, že by žalobkyni v zemi původu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy. Žalobkyni tvrzené skutečnosti se dotýkají všech občanů Moldavska, žalobkyně netvrdí důvody, pro které by byla vystavena zvýšenému nebezpečí.
24. Žalovaný se situací v Moldavsku a v Podněstří v napadeném rozhodnutí zabýval, shledal, že dle Informace oddělení zahraničních a evropských záležitostí Odboru azylové a migrační politiky (OAMP) Ministerstva vnitřa ČR – Moldavsko, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských práv a svobod ze dne 6. 4. 2021, je bezpečnostní situace v Moldavsku stabilní, v zemi neprobíhal žádný ozbrojený konflikt. Situace na administrativní hranici mezi územím kontrolovaným centrální vládou a samozvanou Podněsterskou moldavskou republikou zůstávala stabilní. Dle Informace oddělení zahraničních a evropských záležitostí

Odboru azylové a migrační politiky (OAMP) Ministerstva vnitra ČR – Moldavsko, Bezpečnostní a politická situace v samozvaném Podněstří ze dne 29. 11. 2019, byla bezpečnostní situace v Podněstří považována za relativně stabilní. Řešení konfliktu probíhá pod hlavičkou OBSE v rámci mírového procesu tzv. 5+2, původní mírová dohoda z roku 1992 je v podstatě dodržována. Bezpečnostní potíže nevyplynou ani z dalších zpráv, které žalovaný shromáždil. Z hlediska bezpečnostní situace v Moldavsku tedy dosud nic nenasvědčuje tomu, že by žalobkyně byla jako civilista vystavena z pouhého důvodu své přítomnosti na území reálnému nebezpečí vážné újmy.

25. Zástupce žalobkyně následně při jednání soudu dále namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno ještě před vypuknutím konfliktu mezi Ruskou federací a Ukrajinou, zdůraznil, že Podněstří je proruský region, ve kterém je nyní situace obdobná jako na východě Ukrajiny, ruské ozbrojené síly by mohly podnikat nové útoky, zároveň nebezpečí hrozí i v případě protiofenzivy sil ukrajinských. Již došlo k raketovým útokům a přestřelkám, situaci do budoucna nelze odhadovat, pro žalobkyni není bezpečné se do vlasti vracet. K dotazu soudu bylo upřesněno, že zástupce poukazoval na výbuchy ministerstva státní bezpečnosti a exploze dvou rozhlasových vysílačů z dubna 2022.
26. Soud na základě této námítky doplnil dokazování aktuálními zprávami: Informace OAMP ze dne 31. 3. 2022 Moldavsko, Dopad ruské agrese vůči Ukrajině na Moldavsko a z Informace OAMP ze dne 12. 7. 2022 Moldavsko, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, článek z webových stránek Seznam zprávy – *Výbuchy v separatistickém Podněstří. Stojí za nimi „prováděčné“ frakce*. Z těchto listin vyplývá, že v současné době nejsou žádné zprávy, že by se vojenský konflikt rozšířil mimo území Ukrajiny. Moldavsko se snaží vůči Rusku vystupovat neutrálně, bedlivě sleduje situaci ve svém separatistickém regionu Podněstří, odkud ale zatím nepřišel žádný signál, který by ohrožoval bezpečnost Moldavska. Informace OAMP ze dne 12. 7. 2022 pak výslovně uvádí, že na území Podněstří neprobíhají aktivní mezinárodní či vnitrostátní konflikty. Bezpečnostní situace byla obecně považována za stabilní, řešení postavení Podněstří probíhá pod hlavičkou OBSE v rámci mírového procesu tzv. 5+2, původní mírová dohoda z roku 1992 je v podstatě dodržována.
27. Pokud žalobce poukazoval na bezpečnostní incidenty z dubna 2022, zpráva ze dne 12. 7. 2022 je reflektuje v bodě 7, Podněstří, uvádí k tomuto, že na mezinárodní scéně panují obavy ze vtažení Podněstří do války na Ukrajině. Lze však shrnout, že dosud se obavy z dalšího vývoje v regionu, odkud žalobkyně pochází, nenaplnily, soud tak nepovažuje námitku za důvodnou, situace není v žádném případě srovnatelná se situací na východní Ukrajině, v současné době nic nenasvědčuje, že by ve vlasti žalobkyni hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy. Je pravdou, že situaci do budoucna nelze předvídat, při vzniku nových skutečností však zákon umožňuje podat další žádost o mezinárodní ochranu.
28. Soud neodročoval jednání za účelem vyžádání ještě aktuálnějších zpráv o stavu v Podněstří, a to vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně netvrdila, že by se situace od července 2022 nějakým způsobem zásadně změnila, zmiňované bezpečnostní incidenty z dubna byly ve zprávě ze dne 12. 7. 2022 zohledněny. Žalobkyně také žádné konkrétní zprávy, ze kterých by soud mohl vycházet, neoznámila. Žalovaný pak uvedl, že mu není

známo následné zhoršení bezpečnostní situace v Podněstří a aktuálnější zprávy nemá k dispozici.

29. Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
30. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 12. ledna 2023

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně